

Δημ. Παπαχρηστος

ΔΙΑΝΥΧΤΕΡΕΥΣΕΙΣ

«...Αφου καθε δωματιο
ειναι μια ανοιχτη πληγη...»

Μιλτος Σαχτουρης

I
Τα δωματια ειναι οι φυλακες μας
κι οι δρομοι δεν οδηγουνε πουθενα
Γινονται παραλληλοι στο απειρο...
Μονο οι συγκρουσεις ειναι καθετες
και συναντιομαστε στιγμιαια
Για να χαθουμε...

II
τοτε οι γιατροι ερχονται
Με μια τεραστια σπριγγα
Σπαστεινη στα χερια τους
Να μπουνε μεσα μας
Με μια ενεση ενδοφλεβια...
Για να μας σωσουν ταχατες
Με τη μεθοδο της αληθειας..

III
Εγω απο μικρος
Φεδομουν τους γιατρους
Γιαυτο τοβαζα στα ποδια
Ηθελα να πεσω απ το μπαλκονι
Η αντιστεκομουν με ουρλιαχτα
Και κλωτσουσα δειμενος στα λουρια
Πανω στο χειρουργικο κρεββατι
Μαπου ο αιθερας να με υπνωτισει...

IV
Με τωρα
Δε με κραταει το αιμα μου
σι κιερραγουσες στιγμες
Θελωσαν το κρανιο μου
ατι αγγιζω γινεται κοκκινο
Μονο ο φοβος παραμενει
Μικρος κι αδιαπεραστος...

V
Τρεχω στα φαρμακεια
τις νυχτες
το λευκο φαρμακοποιο
Να βαψω...
Δεν τον δρισκω εχει

Μπαινω απ τα τζαμα της διτρινας
Για ενα θανασιμο παυσιτονο...
Στη ζυγαρια ακριβειας
Μετραω τις σκεψεις μου
τις εχω σκαρπισει
Με τα ματια μου στο δρομο
Σδυνω με μια εκκενωση
χανοντας το βαρος μου...
και κοκκινα ονειρα γεμιζουν
τον υπνο μου τον παραγμενο...

VI
Το πρακ
με δρισκει ο φαρμακαποιος
φωναζει το γιατρο της γειτονιας
τον αστυνομο του παραρτηματος
το διαχειριστη και καθηγητη
της πολυκατοικιας
το πρωτοσυγγελο της ενοριας
και το μαναδη
Ναι το μαναδη απο διπλα
Να βαλει ενα χερακι
Σαν πιο γερος
Να με φορτωσουνε στ ασθενοφορο...

VII
ουρλιαζω
σερνομαι
κλωτσαω
τον αστυνομο
το καθηγητη
το πρωτοσυγγελο
Κι απλωνω τα χεοια μου
Στο φαρμακοποιο
το νοσοκομιο
το γιατρο

Και το μαναδη
Ναγγιζω τα ρουχα τους
Και να τα βαψω...

A. Λ. Ρηγοπουλος

ΠΟΙΗΜΑ

Οι αιωνες μας ειναι τα φτερα των νε-
κρων
Οι χρονοι μας ειναι τα νευρα των φυ-
των

Οι μνηγες μας είναι τα φημωτρα των
αισθησεων
Οι μερες μας είναι τα φωτα των τυ-
φλων
Οι ωρες μας είναι τα θρασυματα των
εικονων
Οι στικιμες μας είναι τα ονειρα των
γερων
Η ζωση μας είναι ενα χαμογελο μιας
ανριξης

αρης σφακτιανακης

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Θα σε προτιμαγα νεκρη,
πανω σου να συρμαδιεμαι
δλαστημιες φοδες να ξεπετω
στιχους αραδα σαν κορδελες στα μα-
λια σου.

Κι υστερα νακανα και μια
αποπειρα αυτοκτονιας.

Θα σε προτιμαγα, χιλιες φορες, νε-
κρη...

Πινω αργα-αργα το καφεδακι μου
και σκεφτομαι

με τα ποδια αναπαμμενα στους ωμους
του δουλου μου.

αυτος αφηνει να σκουριασει
καλα η κονσερβα του

Θανασης Χ.

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΜΑΣ

μεσα στα ποδια μας κινειται
η ηλικια του υπνου
τωρα που ο σχοινοδατης
αρνείται να διακινδυνεψει
στα υψη ισορροπωντας
—εχει κερδισει το χειροκρατημα
ουτως η αλλως—
τωρα που ψαχνουμε να ντυθουμε
μια μοδα παλια

του 58 η του 61 του 65 η του 73
τωρα που καθε μερα λιγοτεροι
διαδαζουν εφημεριδα

στην αισθηση της ανεπαρκειας
η σκεψη είναι κραυγη με νοημα.

Αυγουστος 80

Θανασης Χ.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΕΧΑΙΝΩΝ «Ο ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ»

Λεχαινα, 27.6.80

Πληροφ. Λεχαινα, Θανασης Κεφαλας, Τηλ. 0623/22.282

Αθηνα, Διον. Κραγκαρης, Εμπν. Μπενακη 1, 3242667, 3216592.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η «Μορφωτικη Ενωση Δεχαινων, ο Αντρεας Καρκαβιτσας» ετοιμαζει και θα κυ-
κλοφορησει προσεχως ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΗΛΕΙΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ. Γι αυτο παρα-
καλει ολους τους Ηλειους Λογοτεχνες να της στείλουν διδλια τους μαζι με συντο-
μο βιογραφικο τους σημειωμα και διδλιογραφα. Οσοι δεν εχουν εκδοσει ακομη
εργα τους, μπορουν να στείλουν χειρογραφα. Πληροφοριες παρεχονται στα τηλε-
φωνα 0623/22.282 (Θ. Κεφαλας), 54.526 (Α. Φουσκαρινης) και 32.42.667
(Δ. Κραγκαρης). Επιστολες στην εδρα του Σωματειου.